

Portal neoclàssic de l'església parroquial

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Església parroquial d'Olesa de Montserrat (Plaça Nova, s/n)
Emplaçament	Església parroquial de Santa Maria d'Olesa.
Alçada:	122

Coordenades:

Latitud:	41.5454
Longitud:	1.89336
UTM Est (X):	407701
UTM Nord (Y):	4599896

Classificació

Número de fitxa	08147 - 187
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Neoclàssic
Segle	XVIII
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Element desmuntat en estat de conservació desigual.
Protecció	Física
Observacions protecció:	Local tancat
Accés	Restringit
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. C/ d'Armenteres, núm. 35. St. Feliu de Llobregat

Fitxes associades:

[Santa Maria d'Olesa](#)

[Col·lecció d'objectes diversos del Museu-Arxiu Parroquial d'Olesa](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Descripció

Conjunt d'elements petris que formaven el portal neoclàssic de l'antiga església parroquial, la qual fou destruïda durant la Guerra Civil de 1936. Aquest portal, que constituïa l'entrada principal al temple per la façana de migdia, es va desmuntar i les pedres es conserven en tota la seva integritat a les dependències de la parròquia. Consta d'un frontó amb columnes i un fris ornamentat i coronat amb imatges de sant Joan Baptista, la Mare de Déu i sant Joan Evangelista.

Història

Situada al costat del castell, l'església es troba a dalt d'un petit turó, tot formant un nucli fortificat; per això en alguns documents és anomenada castell església, i consta com una de les més antigues del bisbat. La primera notícia documental coneguda és de l'any 1012, però devia existir de molt abans, segurament des del segle X. L'any 1073 ja consta que hi havia una sagrera al seu voltant, nucli originari de la vila medieval. L'any 1110 la família noble dels Castellví es va implicar en la construcció d'un nou temple romànic, consagrat el 1147. Inicialment era dedicada a santa Maria i a sant Joan, i no fou fins el 1664 que, per autorització papal, es dedicà exclusivament a Santa Maria. Sabem que l'any 1342 l'església havia quedat petita i el bisbe Ferrer Abella va ordenar la construcció d'un temple nou. L'any 1359 el prior del monestir de Montserrat, Jaume de Vivers, va comprar al rei Pere III tota la jurisdicció de la vila d'Olesa, juntament amb el castell de Sant Pere Sacama. Des de llavors el prior de Montserrat (i posteriorment l'abat) passa a exercir al mateix temps de baró de la vila i rector de la parròquia.

L'església va patir diferents transformacions al llarg del temps. El 1589 per determinació del Consell de la Vila s'acordà portar a terme una important ampliació per construir una església de tres naus, que no va estar enllestida fins el 1624. En aquest moment també es construí el retaule major, dedicat a Santa Maria, obra dels escultors Pau Boixadell, d'Esparreguera, i Joan Generes, de Manresa. Al segle XVIII amb la construcció de les capelles dels Dolors i del Santíssim l'església va prendre el seu aspecte definitiu. Durant la Guerra Civil de 1936 l'església fou incendiada i en els primers anys de la postguerra es va portar a terme una primera reconstrucció molt provisional del temple, però aviat va fer-se evident la necessitat de dur a terme una intervenció més planificada. Després de diversos intents que no van prosperar, finalment l'any 1954, sota el rectorat de mossèn Lluís Sitjà, s'aprovà un projecte definitiu basat en una idea del jove delineant olesà Pere Solernou i confiat a l'arquitecte Jordi Figueras. Les principals novetats de l'obra és que es modifica l'orientació de l'absis i de l'entrada, s'eixampla la nau central i es construeix un important conjunt d'edificis destinats a usos parroquials. Entre els anys 1955 i 1956 es portà a terme la construcció de l'església amb el presbiteri i la cripta. Entre els anys 1964-66 es realitzà una nova etapa del projecte amb la construcció dels edificis annexos: la nova sagristia, el Baptisteri i la capella del Santíssim.

Bibliografia

ROTA BOADA, Xavier (2006). L'església a Olesa: passat i present. Parròquia de Santa Maria d'Olesa de Montserrat.

